

חזון אלהים

לפנים

מסביב לשלחן השבת

"נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצננו" (דברים יח, יח)

הקב"ה בפרשתנו, מבטיח לעם ישראל שכמו אדון הנביאים - משה רבינו, שקשר בין ה' לעם ישראל והנהיגם להיות לעם, הוא יתן לנו נביאים גם לאחר פטירת משה רבינו. תפקידו של נביא ה' הוא לחזק בעם ישראל את הקשר לקב"ה ואת שמירת המצוות. ואכן לאורך הדורות, כפי שמספר בתנ"ך, זכו עם ישראל להרבה נביאים, חלקם באו להעביר נבואות של קרבה לקב"ה ותרומה לקיום המצוות, וחלקם עזרו למלכים בהחלטות כמו: האם לצאת למלחמה וכדומה.

מכיון שתפקידו המרכזי של הנביא הוא לקשר בין עם ישראל לאביהם שבשמים, צריך הנביא להיות מציד ב"עניים טובות" מבחינה רוחנית, הוראות את הטרב ובקל להודי זכות על כלל ישראל. מדוע? מפני שהרי הקב"ה לא אוהב את מי שמקטרג על עם ישראל, כפי שחז"ל המשיכו זאת לאבא שאינו אוהב לשמע מי שמדבר רע על קדו. כך לדגמה למדנו על אליהו הנביא, שאפלו נביא קדוש כמותו, מכיון שקטרג פעם אחת על עם ישראל, אמר לו ה' - אינך יכול להיות נביא יותר ובהר במקומו את הנביא אלישע.

בזמננו עם ישראל מתמודד עם הרבה סבוכים - רוחניים וגשמיים, לכן אנו מתפללים ומקנים שהנבואה תחזר בקרוב מאד לעם ישראל כפי שהי הכטיח בפרשתנו. לשם כך, אנו צריכים בעם ישראל אנשים צדיקים וטהורים, שמתרחקים ממחלוקות ומפרוד, ושמרבים באהבה ישראל בין יהודי ליהודי, למען שמו יתברך. כך נזכה שתחזר הנבואה, ובהמרה נזכה לביאת משיח צדקנו.

מה רבו מעשיך ה'

הכילו אר הכריה...

זהו הברנו הנפוצ ביותר, החי באזורי אקלים שונים ועד להרים גבוהים. הברכה הנה במאגרי מים שונים, מתוקים ומלוחים, מברכות קטנות ועד לאגמים גדולים. נדידתו מתבצעת בלקחות המאגנות במבנה של ראש חץ.

גופה מכסה בנוצות צפופות המשמנות על ידי בלוטות שמן שתפקידן למנע כניסת מים ולהגן מפני קור, רטיבות ויטביעה. הליכתו מסבבלת, בשל מבנה הרגלים שלהם. הרגלים משמשות לשחייה ובין האצבעות מתוח קרם שחיה. באשר הברנו שוחה, הוא מניע את רגליו אחורה וקדימה ואחורה, כמו המשוט. הברנו מתקדם בדחיפת המשוטים שלו כנגד המים וכך רגליו נעות במים בקלות.

לקראת עונת הרביה משתנים צבעי ההסנאה של הברכה. אצל הזכר מופיע מראה ססוגי במיוחד, הראש והצוואר ירקסי ומבריקים עם צינורון לבן, החזה בצבע חום, הזנב שחור ולבן ובעל שתי נוצות מסלסלות, המקור צהוב וקרנוליים פתומות. לזכרה החומה כף רגל כחולה ומקור רבירק ומשמיעה היא מגן רב של קולות, לעמיתה יכול הזכר להפיק רב קול פשוט.

הקו נבנה על פני האדמה או בבצה, מעלים ומזרדים ומרפד בפלומת נוצות מגוף האם. משך הדגירה הוא כחמש. שעות אחדות לאחר שנולדו האפרוחים, הולכים הם אחרי אדם אל המים. האם מחפשת אותם ומגנה על האפרוחים מפני פולשים, אך אינה מסייעת להם בחפוש המזון שבמים. הברכה מחפשת מזון תוך צלילת הראש במים או בקרקעית הברכה, כשרק הזנב מונף למעלה. המקור של הברכה הוא רחב ונשטח, בעל שנים דקות וביחד עם הלשונו, מסננות מים ובץ, כדי ללכד יצורים זעירים, זרעים וחלקי צמחים.

איזו מצווה רמוזה במשפט שלפניך?

- 1. סוס
- 2. חסיד וחסידה
- 3. חופה האבים

לך במקדש הכביש

בלי רחמים

להוריד את הראש

כותב עלון לידים:
הרב ישראל שנהב
ועל כחן

גדולי ישראל

דבי שרגא פייבל מנדלוביץ' (שיום בליטא 2 אלול תש"א)

רבינו הגדול על ידי רבי משה פיינשטיין באבני כל בני התורה באמריקה בדורו ובדורות הבאים. רבינו נולד בשנת תרמ"ו (לפני 124 שנה) בהונגריה וקבל את דרכי הלמוד בישיבתו של הגאון בעל "ערוגת הבשם" - רבי משה גרינלד וכן אצל רבה של אוסטרף, רבי שמואל רוזנברג. מאז, נודע הוא בשם פייבל המומייד ורבותיו העריכוהו כתלמיד חביב ומיוחד.

במשך ארבע שנים אחר נשואיו, שקד רבי פייבל על הרחבת קניינו בתורה ורכש בלמודיו ידיעה מקיפה בכל גנני מחשבת ישראל, חב"ד, רבי צדיק, רמח"ל ועוד. ברבינו קנה כל הזמן שאיפה חזקה לחזק את היהדות ולהרים את כבוד התורה.

לשם כך, הור לארצות הברית שהיתה שוממה מבחינה רוחנית. מטרתו של רבינו היתה להפיץ ידע תורני והנחלת ערכי יהדות במקומות שבהם היה הידע בלתי זמין, הוא פתח ישיבה קטנה וגדלה בשם "תורה ודעת". למרות גדלותו העצומה בתורה, מבטל של רבינו היה למרחקים וכך למרות בריאותו הלקויה מאד, עשה כל שביכולתו להגדיל תורה ולהאדירה, על זאת פחר לכתת רגליו במקום למקום ולהקים עוד מקומות של תורה וחסד.

רבינו מסר את נשמתו לבוא בגיל 62, לאחר שבכך את ברית התורה שאותה כל כך אהב. פער שנתים מפטירתו וקבורתו באמריקה, העלו אותו לקבורה בארץ ישראל. החברה קדישא שקברה את רבינו, העידה שגופו נשאר שלם.

זכותו תגן עליו ועל כל ישראל.

את התשובות לחידה:
יש לטלון לבקש:
08-6610015
או בדואר אלקטרוני:
fairneri@gmail.com

רמזים? לא רק באגדות!

שלוש, קוראים לי שרון, ואני לומדת בירושלים. רציתי לספר לכם על ספור שקרה בפתח שלנו. אצלנו בפתח לפני כל חג פורים, משחקים במשחק שנקרא "הגמד והענק". במשחק הזה "הגמד" אמורה לתת ל"ענקית" שלה משהו קטן במשך כל יום, משהו שיחמם לה את הלב ויביא לה שמחה ובפורים מגלים מי היתה "הגמד" של מי.

הכל התחיל שבועיים לפני פורים, כשהמורה הכריזה על תחילתו של המשחק. "תוציאו בבקשה את הפתקים עם השמות מתוך הקופסא", אמרה המורה, "לא ניתן להחליף פתקים.

התחלה!"

הקופסא עברה בינינו ואני קויית בכל לבי, שמי שתהיה לי לגמד תהיה שולמית, הילדה הכי מקבלת בפתח. "אני מאד משקיענית", אמרה שולמית בהתנשאות. "מי שאני אהיה הגמדה שלה, תהיה ברת מזל". אני הייתי הגמדה של שיר, לה הכנתי פתק זה עם ספריות על מקל.

ביום הראשון למשחק, על השלחן של חברתי הטובה, סיון, הונחו ספריות בצבעים ולידן פתק: "שיהיה לך יום נפלא". "יפה!" אמרתי לסיון ופניתי לשלחן שלי. היה שם רק פתק - "תחכי לסיום הלמודים". "מענין מה ביאו לך!" קראה סיון בהתרגשות ואני התמלאתי בסקרנות ביחד אתה. הסתכלנו מסביב, לבדק מה כל שאר הבנות קבלו. כלן קבלו מפתקים, רק שולמית קבלה דבור קטן. היחידה שלא קבלה דבר, היתה זו רעות. רעות היא הילדה הכי פחות מקבלת בפתח שלנו. היא לא כל כך מעורבת בפעילויות חברתיות, ולא עושה כמעט דבר כדי לשפר את מצבה החברתי. בהפקקות היא יושבת וקוראת תהלים, בשעורים היא שקטה ועונה תשובות קצרות ומתמצות. נעות הסתכלה בעצב על שלחנה הריק, התנשבה וחפחה לתחלת השעור.

המחזה גרם לי לרחם על רעות, אבל לקראת סיום הלמודים, כשנזכרתי בפרט המחזה לי, שכחתי לגמרי מהענין. חזרתי הביתה. "שרון!" קראה אמה בהתפעלות. "תראי מה יש לך פה!" נכנסתי הביתה, על הדלת ראיתי בריסטול גדול, מקף במסגרת של ספריות ועליו היה כתוב - "לשרון". בגלל שאף כל כך מתוקה. אוהבת מלא, הגמדה!"

"זה פשוט מקסים!" התמוגגתי, "בטוח שולמית זו שהכנה לי את זה!"

לפתע נשמע צלצול בפעמון הכניסה. נגשתי לפתח את הדלת ושם, מפש מולי, עמדה שולמית. "אני הגמדה של רעות, ואין שום סכוי שבעולם שאכין בשבילה משהו. בבקשה, תתחלפי אתי."

מה אעשה? האם אתחלף עם שולמית? וקמה היא לא רוצה להיות הגמדה שלה?

המשך יבוא...

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 67

פרשת שופטים ד' באלול תש"ע

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

בדרך "פעמונים"

"פעמונים" היא עמותה ושיטה, המסייעת למשפחות לכלכל את צעדיהם בתבונה, כדי שיוכלו לצאת ממעגל החובות, ממעגל ה"אובדראפט" ולהצליח "לגמור את החודש". העמותה מלמדת את המשפחה לתכנן את ההוצאות החודשיות ע"פ ההכנסות החודשיות.

במעלות הצדקה, מונה השו"ע כמעלה הגבוהה ביותר את מי שמחזיק ביד ישראל (וי"ד רמ"ט ס"ו) - מספק לו עבודה ועוזר לו לעמוד על רגליו שלו. ארגון "פעמונים", בשיטה שפיתח, עוזר לאלפי משפחות בישראל לעמוד על הרגליים ולא להיות נתמכים, נזקקים או בעלי חוב. היום, בשנות ה"אלפיים", נוצר מצב הפוך. החברה היא חברת 'שפע', ישנם מוצרים רבים וזמינים בכל ימות השנה יותר מכל תקופה מאז בריאת העולם. אך אנשים עובדים קשה - בדרך כלל האב והאם גם יחד, על מנת להצליח לפרנס את בני הבית, ועם זאת - הקושי רב לסיים את החודש בלי "מינוס".

והבנק? "עוזר" במתן אשראי. מנפיק כרטיסי אשראי לסוגיהם השונים וכשהאדם מגיע לשלם בקופה, די לו "לגהץ" את הכרטיס והוא קנה את אשר ליבו חפץ. במיוחד, כשפורסים בתשלום ל-12 תשלומים חודשים בלי ריבית.

כך האדם מתפתה לקנות מעבר ליכולתו והמינוס בבנק גדל וגדל עד שלא היה מוצא אלא לחוקק חוק להגבלת האשראי בבנק. אם קרה,

והגעת לתקרת האשראי, גם לכך יש מוצא - הבנקים מציעים לך הלוואות בתנאים "מצוינים" - והחובות הולכים ותופחים.

הפרשה שלנו מלמדת על הכוהנים, הלויים כל שבת לוי שאין לו חלק ונחלה עם ישראל. "ה' הוא נחלתו" (דברים יח, א-ב). הכוהנים ושבת לוי לא קיבלו נחלה עצמית בארץ ישראל. משימתם אינה לפתח את הארץ באופן גשמי אלא רוחני, להביא את דבר ה'

לעם דרך המבקרים בבית המקדש ודרך ערי הלויה הפזורות בכל שבת ושבת. ופרנסה מהיכן? "אשי ה' ונחלתו יאכלו". ממה שעם ישראל מביאים ונותנים חלק מפרותיהם לקב"ה, מהתרומות והמעשרות ומתנות הכהונה. ככל שהכוהנים והלויים יתמסרו לעבודתם ולתפקידם ברצינות, עם ישראל ילך בדרך ה', כך תרבה הברכה בעם ישראל וממילא הכוהנים והלויים יקבלו גם הם את חלקם בברכה.

עם ישראל כעם, הוא ממלכת כוהנים וגוי קדוש. ארץ ישראל מתייחדת בהשגחה פרטית של הקב"ה עליה, "עיני ה' אלוך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה" (דברים יא, יב). כל אחד מקבל "כברכת ה' אלוך אשר נתן לך" (שם טז, יז). אם אדם חי ממה שהקב"ה נותן לו, ממה שהוא מרוויח - אזי ה' הוא נחלתו.

מה הכוונה לחיות ממה שה' נותן לך? - ממה שאתה מרוויח! בלי תשלומים ובלי הלוואות. אם יש לך כסף - תקנה, אין כסף - אל תקנה. אם הקב"ה היה רוצה שתקנה - היה נותן לך כסף לקנות. אם אין - זה מאת ה' ולטובה. אדם לעיתים מתעקש לקנות דבר שהוא מעבר ליכולתו הכספית, לשם כך הוא לוקח הלוואות ואשראי ובסופו של דבר מתברר לו, שהקנייה או העסקה לא היו כדאיים. אם כן, יצא שהפסיד פעמיים - גם עשה עסקה לא טובה וגם נכנס לחובות. הקב"ה רצה למנוע זאת ממנו, לו אך היה מבין שחסרון הכסף באותו זמן - היה לטובתו! אם אדם חי מתוך אמונה שמה שהקב"ה נתן לו, זה לטובתו כרגע ועם זה הוא צריך להסתדר - אז ה' הוא נחלתו" ומתוך כך זוכה לראות ניסים בפרנסתו ובכל מה שעושה.

על כן, שיטת "פעמונים" אינה רק דרך כיצד לנהל את הוצאותיו, אלא מלמדת גם דרך אמונה - השמח בחלקו הוא העשיר - כי ה' הוא נחלתו. כאשר נסתכל כך על המציאות כולה, נזכה גם לקיום הפסוק "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון" (ישעיה נא).

כמה קל לאיש עני לבטוח בה, כי במי זולתו יוכל לבטוח?

וכמה קשה לאיש עשיר לבטוח בה,

שהרי כל נכסיו קוראים אליו: "בטח בנו".

הרב משה יצחק אשכנזי

בני אמונות
לאור ההלכה

חיים ולדר

הענינה היא פגא אלהה

האין כהלאה

אם אומרים לבקר ולהתעדן
באתר "תאיר ניר" בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
www.fairneri.co.il

בגליון השבועי

מסר מהרב ניר בן ארצי שליט"א

לתודש אלול והימים הנוראים - תשע"א

במעמד הפסטי

השבוע ב"ה יתקיימו
שני כנסים התעוררות
והתחזקות באמונה,
מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

כדלהלן:

* ברחובות *
יום שלישי ז' באלול (17/8/10)
בבית הכנסת "שבת אחים"
רח' בניה מקוב 18
(ליד הדואר המרכזי), רחובות
20:00 ערבית | 20:30 דרשת הרב

* באור עקיבא *

יום רביעי ח' באלול (18/8/10)

בבית הכנסת "היכל דוד"
אור עקיבא

20:15 דרשת הרב

באלול באלול!

מחלקת ספרי תורה
ש"ס תפילין בית א-5

ייעוץ, הדרכה ולימוד
בעת קניית ספרי תורה חדשים.
לכל עדות ישראל בארצות

תפילין בית א-5

כח 5000 פה

02-9975158 | 1-800-795554
www.tefillin.co.il

זמני שבת

בנסתר שבת

ירושלים	18:49
ת"א	19:06
חיפה	18:57
ב"ש	19:03
ירושלים	20:02
ת"א	20:04
חיפה	20:05
ב"ש	20:03

יוצא לאור ע"י

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לכיש דרום 79315
טל. 590-599-599-1-פקס 08-6610015
XIT ל"א, fairneri@gmail.com

מסר מהרב ניר בן ארצי שליט"א – לחודש אלול והימים הנוראים – תשע"א

”כל העולם כולו כמרקחה. כל העולם כולו בפאניקה. כל העולם כולו

והתקשורת, אומרים כי כדור הארץ השתגע. כל העולם כולו במתח כלכלי וחברתי ואיומי מלחמה. שיטפונות קשים הפוגעים בכל מיני מקומות בעולם. שנאת חינוך בכל מקום, הרי געש מתפרצים, רוחות עצות בכל מיני מקומות. קרחון ענק בקע מההר וזורם למקום אחר ומתמוסס. החום הקשה ברוסיה ובארץ פגע קשה באנשים. כולם מבוהלים.

יהודים באמריקה בחרדות ובפחדים ועוזבים את אמריקה. ישנם כאלה המתכוננים לעזוב וישנם כאלה שכבר עוזבים. מצב זה זהה גם באירופה. הקב"ה פוגע בחומר בכל מקום ומקום. האיומים מלבנון, מסיני ומאילת וכן מקרים קשים ומשונים שקורים בעם ישראל, אלו הן אזהרות לעם ישראל שיבין מה רוצה ממנו הקב"ה. הקב"ה רוצה שתהיה גאולה ברחמים. הקב"ה רוצה שיתגלה מלך המשיח. כל ההפרעות בעולם, הן אך ורק עבור גאולה ומשיח. להראות לעולם כולו, שהקב"ה הוא מנהיג העולם, כדי שעם ישראל יחזרו בתשובה שלימה, שיהיו באחדות ובאהבה ובשלום בתוכם.

הכלכלה בארץ ישראל לא תפגע לעולם. מדינת ישראל תפרח מיום ליום והאדמה תמתח כמו עורו של הצבי. אין כאן מה להבין, כל אחד יכול להבין: שהקב"ה דואג לעם ישראל, שתהיה גאולה ברחמים ושיהיה טוב לעם ישראל.

השנה הזאת, הסליחות שבחודש אלול – חשובים מאוד להמשך הגנתו ושמירתו של עם ישראל. החגים הבאים עלינו לטובה, ראש השנה, יום הכיפורים וסוכות – מיוחדים מאוד. הקב"ה נמצא עם עם ישראל ועושה הכל כדי שעם ישראל יתפלל אליו מכל הלב. יש עזרה מיוחדת, כמו עצרתה של הנשמה היתרה בשבת, להתפלל מכל הלב. שנה זו מיוחדת מאוד. צריכים אנו להרבות בתפילות ובסליחות במניין, בלימוד תורה ובכוונה בתפילה, בראש השנה וביום הכיפורים, מכל הלב.

ריבוננו של עולם רוצה אותנו בראש השנה וביום הכיפורים דבוקים ומחוברים אליו יתברך. שנה זו מיוחדת היא, לְפָנוֹת להיות מאושרים ושמחים בראש השנה וביום הכיפורים – להידבק לקב"ה, ליראה את ה', אך עם הרבה שמחה.

בעצרת ה', בסוכות יפתח פתח גדול מאוד לעם ישראל של ניסים גדולים וגלויים, בהקשר לגאולה ברחמים ולהתגלות מלך המשיח. למרות הקשיים שעובר עם ישראל, התסבוכות והויכוחים בכל מקום, אי הוודאות לגבי העתיד – בחגים אלו יוריד הקב"ה לעם ישראל הרבה קליפות ויתן להם אור חזק, כדי שידבקו בו יתברך ויצאו מהבוץ ומהחושך ויפתח פתח גדול בשנה הבאה עלינו לטובה, לגאולה ברחמים והתגלות מלך המשיח בימינו.

אמן כן יהי רצון.

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראש"ל צ"ה"ה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

נראה שזו גניבה ממש. על כן אסור להשתמש בתוכנה כשברור שהיא גנובה. (שם)

אדם שאינו רוצה להשתמש בתוכנות גנובות, אך מעבירו שהעתיק תוכנות אלו מורה לו להשתמש דווקא בהן, אינו חייב למחות במעבירו על כך. (שם)

לגבי העתקת שירים מהמחשב, אם כל הזכויות שמורות - אז אסור הדבר. להעתיק שיר מדיסק של שירים, אם מחבר השיר אינו מקפיד על כך - הדבר מותר. אך הדעת נותנת שהמחבר מקפיד ולכן אסור לעשות כן. (שם)

נערך בידי הרב טל חיימוביץ

מדיני ממונות

בעניין מה שחברות מסוימות מעתיקות ומחכות מחשבים ומכרים אותם לציבור, כידוע לגבי מחשבים תואמים, הדבר נעשה בגלוי ולא בסתר על ידי חברות גדולות ומפורסמות. אפילו חברת איי.בי.אם אינה תובעת חברות אלו למשפט. מכאן ניתן להסיק שזהו הנהוג או שיש חוק שמתיר זאת.

אולם אם היום החברות מקפידות על כך ותובעות לדין את המעתיק מהן ללא רשות, זוהי גניבה ואין לקנות מחשב גנוב. (שו"ת הרה"ר תשמ"ח סי' קכט')

לגבי שימוש בתוכנות המועתקות ללא רשות הבעלים, לכאורה

חכמת חיים - מתוך "עצות מהחיים" - מאת חיים ולדר

נתינה

מצב של חסרון כיס הוא מצב נסבל איכשהו. הלוואות כאן, מענקים שם. מסתדרים. אולם כאשר נוצר מצב של ריקון הכיס, המיגרה, החשבון והגמ"ח, וכאשר הדבר מתרחש גם אצל ההורים והחברים והסבתא - זהו מצב של "ומך אחיך".

כולנו תרמנו בדרך זו או אחרת ל"ועד הרבנים לענייני צדקה" ול"קופת העיר" ובכך סייענו לאלפי משפחות. אולם המציאות חמורה פי כמה. לעיתים משפחה מגיעה למצב של שלושה חודשים בלי שקל אחד, לא מכולל, לא מעבודה, לא מההורים ולא מאיש. שלושה חודשים כאלה, עלולים להוריד אדם לתהומות נפשיים ומשפחתיים.

אין סוף לתורה

נתחיל מההורים.

מדובר באלה שחיתנו כמה וכמה ילדים ב"ה ועדיין יש להם ילדים לחתן ולפרנס. אלה, לדעתי, עומדים בנטל הכבד מכולם. רובם בגילאי 50 פלוס. הם עדיין צעירים ברוחם, אך טרדות החיים מזקינות אותם בטרם עת. רבים מהם מחויבים מדי חודש במשכנתא שלקחו למען ילדיהם, ומשכנתא - כמו משכנתא, מעיקה וחוטכת בבשר החי.

אם יורשה לי, להציע לזוגות אחרי עשר שנות נישואין, שמתגוררים בדירה שמומנה על ידי הוריהם ושחלק ממנה הוא במשכנתא שעדיין משולמת על ידם, להרהר ברעיון ולהציע להורים ליטול חלק מתשלום המשכנתא או אפילו את כולו, כמובן רק אם הם יכולים ואם הדבר לא יגרום לקריסתם.

דבר כזה צריך להחליט ביישוב הדעת ובהסכמה מלאה בין בני הזוג (כי תמיד יש צד אחד שהוריו הם הנהנים מהיותו). ידוע לי על כמה וכמה זוגות שהחליטו כך והדבר הביא

הרבה רווחה למשפחותיהם, שמלאות בהכרת הטוב לזוג שהחליט כך.

לפי מימוש הצעה זו, ניתן לראות באיזו משפחה ישנה "נתינה" ובאיזו משפחה חי כל אחד לעצמו, דואג לאינטרסים שלו ומקפיד שלא ינוצל חלילה.

לעיתים אדם עני שמוותר על זוג נעלים לטובת כובע לילד, הוא הרבה יותר מאדם מעשיר שקונה גרדרובה שלמה לילד. נתינה היא תחושה של הזולת, שאתה מקריב ומחסר מעצמך **למענו**. נתינה היא פעמים רבות נתינת יחס, אמפטיה, אכפתיות לזולתך. נתינה היא תחושה ולא עסק כלכלי של "תן וקח".

בעבר חשבתי שכל אדם יכול לדעת ברגע אם אכן בביתו היתה "נתינה" או לא, אולם ממקרים שהגיעו לידיעתי התברר, כי נתינה תלויה גם באופיו של המקבל. לעיתים אדם מקבל כל חייו והוא סבור שזה פשוט מגיע לו. אדרבה, יש דברים שעדיין לא קיבל. "אנוכי". שמעתם על זה?

הנתינה היא פתח לאהבה

כאן המקום לספר סיפור קטן על "חינוך לנתינה". בהיותי ילד כבן עשר, נכחתי בחתונת קרובים. בין המוזמנים היה אדם פשוט מאוד, שהיה למעשה מעין עוזר של בעל השמחה. הוא הגיע יחד עם שני ילדיו הקטנים, בני שבע ושש.

מכיון שהם חשו קצת שייכים וקצת לא, הם עמדו והביטו על החוגגים ואני משום מה הבטתי בהם, אולי מפני שבלטו בפשטותם.

והנה, הילד ביקש כוס מיץ. אביו ניגש לבר והביא מיץ תפוזים. האב היה שקוע בצפייה בריקודים, שכמותם אינו מכיר, ואני מסתכל בשבילו על הילדים, מאותה סיבה.

ומה קורה אם לא כך: הילד שתה לגימה אחת ומיד הגיש את הכוס לאחיו הקטן, לאחר מכן שתה עוד לגימה קטנה והפציר בילד הקטן לשתות והחזיק לו את הסנטר, שלא תיזלגה טיפות על בגדיו. הוא לגימה ואחיו חמש. מסתבר שגם אבי הבחין בכך ושאל את האיש: "איך הצלחתם לגרום לזה שילדיכם ידאגו כך אחד לשני?" וסיפר לו מה ראו עיניו.

האיש כמובן הוחמא מאוד והסביר כי הוא בסך הכל אדם פשוט, ושני ילדיו הם כל מה שיש לו בחייו, וחשוב לו שהם יחיו באחוזה ובשלום זה עם זה, לכן הוא משקיע הרבה בקירוב ביניהם. הוא הסביר באריכות איך הוא עושה זאת, אך לצערי איני זוכר דבר מתשובתו, פרט לכמה רעיונות שוליים. האנקדוטה הזו נותרה בלבי מאז ולתמיד - וגם הרצון העז לעשות כל מה שניתן לקרב בין הילדים. כאן יש להוסיף, שיש להזהר מלהרחיק ביניהם על ידי טיפוח תחרות וקנאה, או האדרה של ילד אחד במטרה לגרום לשני להתנהג כמותו.

אולי לא הבאתי כאן עצות ל"איך מחנכים לנתינה בין ילדים", אבל הסיפור הקטן הזה בוודאי גרם לכל אחד לרצות שכך ינהגו ילדיו, כפי שגרם לי לרצות בכך עוד בהיותי ילד.

"איך הצלחתם לגרום לזה שילדיכם ידאגו כך אחד לשני?" וסיפר לו מה ראו עיניו. האיש כמובן הוחמא מאוד והסביר כי הוא בסך הכל אדם פשוט, ושני ילדיו הם כל מה שיש לו בחייו, וחשוב לו שהם יחיו באחוזה ובשלום זה עם זה, לכן הוא משקיע הרבה בקירוב ביניהם.

